

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: UsI-2703/19-9

REPUBLIKA HRVATSKA
**POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA**

BROJ: 711-U-3971-7-251-17/19-20-3

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - 1 NO POŠTI

..... dana 25-11-2019 20.....

..... u privitku. Primjeraka 1 Priloga —

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Manueli Ostoić Čaćinović, kao sucu pojedincu i Mariji Brcko, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Ante Nazora iz

zastupanog po opunomoćenicima Damiru Rudešu, Mariju Rođaku i Hrvoju Kalauzu, odvjetnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu Damir Rudeš, Marijo Rođak i Hrvoje Kalauz, Zagreb, Vlaška 79, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, nakon objave presude, dana 14. studenog 2019.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Broj: 711-I-1386-P-251-17/19-11-17 od 18. travnja 2019.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske utvrđeno je da je dužnosnik Ante Nazor, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata, primitkom nedopuštenog dara u novčanom iznosu od 50.000,00 kuna po osnovi Nagrade Grada Zagreba, dodijeljenog od Gradske skupštine Grada Zagreba na 38. sjednici održanoj 28. travnja 2016., a isplaćenog 31. svibnja 2016. postupao protivno članku 11. stavku 4. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, za koju povredu je dužnosniku izrečena sankcija obustave isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 6.000,00 kuna, koja će trajati 6 mjeseci, a izvršit će se u 6 jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kuna.

Tužitelj u tužbi ističe kako tuženik nije pravilno primijenio zakon, a u postupku koji je prethodio nije postupio prema pravilima postupka jer činjenično stanje nije pravilno utvrđeno.

Dalje je naveo kako odluka tuženika nije pravno osnovana iz dva razloga: 1. tužiteljevo obnašanje dužnosti ravnatelja Centra ne smatra se obnašanjem dužnosti u smislu čl.3.st.2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (dalje ZSSI) obzirom da tužitelj nije imenovan na mjesto ravnatelja kao dužnosnik, te 2. zbog činjenice da novčana nagrada dodijeljena od strane Grada Zagreba ne predstavlja nedopušteni dar sukladno odredbama ZSSI-a. Pojašnjava kako je nesporno da je tužitelj imenovan od strane Vlade RH, međutim, riječ je o imenovanju za ravnatelja Centra temeljem javnog natječaja, čiji mandat traje četiri godine i to neovisno o promjeni vlasti, a što je propisano Zakonom o Hrvatskom memorijalno – dokumentacijskom centru Domovinskog rata. Napominje i kako vršitelj dužnosti ravnatelja

Centra nema prava koja imaju državni dužnosnici pa stoga ne može biti izjednačen sa dužnosnicima niti u pogledu obveza. Dalje ističe kako sve i kada bi se ravnatelj Centra smatrao dužnosnikom u smislu čl.3.st.2. ZSSSI-a, u konkretnom slučaju ne bi bilo mjesta povredi odredbi tog zakona iz razloga što se nagrada koju je tužitelj primio od Grada Zagreba ne može smatrati nedopuštenim darom. Obzirom da se nepoštenim darom ne smatra državna nagrada (što uključuje i novčanu nagradu) to se analognom primjenom ta odredba odnosi i na darove učinjene od strane jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave s obzirom da su jedinice lokalne samouprave u bitnome izjednačene sa državom što se tiče uređenja odnosa koji se tiču materijalnih davanja i primanja. Tužitelj navodi kako su državne i međunarodne nagrade izuzetak od zabrane primanja darova dužnosnika, jer iste predstavljaju posebno priznanje određenoj osobi za izuzetan doprinos u određenom području, a predmetnu nagradu tužitelj je dobio od Grada Zagreba zbog odgovornog i stručnog vođenja institucije presudno važne za očuvanje i predstavljanje istine o Domovinskom ratu, zbog ustrajanja na znanstvenim kriterijima, te stvaranju respektabilne institucije sa značajnim ugledom u zemlji i inozemstvu.

Obzirom da dodijeljena nagrada tužitelju predstavlja posebno priznanje za znanstveni doprinos u pogledu očuvanja i predstavljanja Domovinskog rata, odnosno ima gotovo jednako značenje kao i državna nagrada, to se ista ne može smatrati nedopuštenim darom. Tužitelj smatra kako je apsurdan stav tuženika da se nagrade dužnosnicima dani od države, te međunarodne nagrade dopuštene, dok se nagrade Grada Zagreba kao jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave smatraju nedopuštenima. Navedeno bi značilo da dužnosnici iz čl.3.st.2. ZSSSI-a smiju primati nagrade npr. od Grada Ljubljane ili kojeg drugog grada ili organizacije izvan Republike Hrvatske, ali da se dar dan od strane grada u Republici Hrvatskoj u kojoj ustanova ima sjedište, i na čijem području pretežito djeluje smatra nedopuštenom nagradom.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku tuženika od 18. travnja 2019. te predmet vrati tuženiku na ponovno odlučivanje.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbene navode. Tuženik je pravilno primijenio materijalno pravo, a u postupku koji je prethodio donošenju odluke postupano je sukladno pravilima procesnog prava te je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i iz tako utvrđenog činjeničnog stanja izveo pravilan zaključak.

Navodi kako je netočan tužiteljev navod da se tužiteljevo obnašanje dužnosti ravnatelja Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata ne smatra obnašanjem dužnosti u smislu čl.3.st.2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, 26/11., 12/12., 126/12, 48/13 i 57/15- dalje ZSSI). Upravo temeljem te zakonske odredbe Vlada RH dostavila je Povjerenstvu dopisom od 28. ožujka 2013. popis čelnika tijela koje imenuje sukladno odredbi članka 3.st.2. ZSSI-a, dakle kao dužnosnike, a pod točkom 19. navodi se ravnatelj Dokumentacijskog centra.

Ukazao je i citirao članak 11. st. 2. 3. i 4. ZSSI-a, te naveo kako je tužitelj dobio Nagradu Grada Zagreba, jedinice lokalne samouprave sa pravnim statusom jedinice područne (regionalne) samouprave, za svoj rad povodom obnašanja dužnosti ravnatelja Dokumentacijskog centra za zasluge u razvoju i unapređenju te institucije, što proizlazi iz obrazloženja Nagrade.

U konkretnom slučaju radi se o Nagradi Grada Zagreba koju je dodijelila Gradska skupština Grada Zagreba te ista ne predstavlja državnu ili međunarodnu nagradu, sukladno tome, tužitelj, nije smio primiti nagradu Grada Zagreba, jer za nju ne proizlazi da bi bila obuhvaćena zakonskom formulacijom koja taksativno propisuje što se ne smatra dopuštenim darom.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u odsutnosti uredno pozvanog opunomoćenika tužitelja i prisutnosti opunomoćenika tuženika, te je time strankama dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12 i 152/14).

Uvodno se napominje kako je tužitelj svojim izostankom s rasprave propustio dodatno obrazložiti tužbene navode to je odluka donesena temeljem stanja spisa.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja sud je izvršio uvid u spis tuženika priložen uz odgovor na tužbu.

Uvidom u osporavanu odluku od 18. travnja 2019. sud je utvrdio da su u odluci navedene sve relevantne činjenice, te je navedeno da je tužitelj, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata, primitkom nedopuštenog dara u novčanom iznosu po osnovi Nagrade Grada Zagreba dodijeljenog od Gradske skupštine Grada Zagreba počinio povredu članka 11.st.4. u vezi stavka 1.ZSSI-a.

Odredbom članka 11. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15- dalje ZSSI) propisano je da se darom u smislu toga Zakona smatra novac, stvari bez obzira na njihovu vrijednost, prava i usluge dane bez naknade koje dužnosnika dovode ili mogu dovesti u odnos zavisnosti ili kod njega stvaraju obvezu prema darovatelju.

Odredbom članka 11. stavka 2. ZSSI propisano je da se darovima u smislu ovog Zakona ne smatraju uobičajeni darovi između članova obitelji, rodbine i prijatelja te državna i međunarodna priznanja, odličja i nagrade.

Stavkom 3. navedenog članka Zakona propisano je da dužnosnik smije zadržati samo dar simbolične vrijednosti i to najviše u vrijednosti do 500,00 kuna od istog darovatelja.

Stavkom 4. navedenog članka Zakona propisano je da dužnosnik ne smije primiti dar iz stavka 3. kada je on u novcu, bez obzira na iznos te vrijednosnicu i dragocjenu kovinu.

Odredbom članka 3. stavak 2. propisano je da se odredbe tog Zakona primjenjuju na obnašatelje dužnosti koje kao dužnosnike imenuje Vlada Republike Hrvatske.

Prema čl. 2. stavku 2. Zakona o hrvatskom memorijalno-dokumentacijskom centru Domovinskog rata osnivač Dokumentacijskog centra je Republika, a prava i dužnosti osnivača obavlja Vlada Republike Hrvatske.

Člankom 3. Stavkom 2. ZSSI-a propisano je da se odredbe ZSSI-a primjenjuju na obnašatelje dužnosti koje kao dužnosnike imenuje Vlada Republike Hrvatske, a sukladno članku 52.st.3. ZSSI-a državna tijela iz članka 3. stavka 2. ZSSI-a dostavit će Povjerenstvu popis osoba koje podliježu imenovanju, izboru ili potvrdi najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu tog Zakona.

Prema ocjeni suda, činjenično stanje u upravnom postupku je pravilno utvrđeno, postupak je zakonito proveden, te je pravilno primijenjeno materijalno pravo, zbog čega osporavanom odlukom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Nesporno je kako je Vlada Republike Hrvatske tuženiku dostavila Popis čelnika tijela koje imenuje sukladno odredbi članka 3. stavka 2. ZSSI-a, gdje se pod točkom 19. navodi i ravnatelj Dokumentacijskog centra, koju dužnost obavlja ovdje tužitelj.

Slijedom navedenog tužitelj se smatra dužnosnikom u smislu naprijed citirane odredbe čl.3.st.2. ZSSI-a, kako je to utvrdio tuženik, a što u cijelosti prihvaća i ovaj sud. Navedeni stav izražen je i u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Usž-1893/15-2 od 19. svibnja 2016.

U konkretnom slučaju nesporno je kako je Nagrada Grada Zagreba dodijeljena dužnosniku Odlukom Gradske skupštine Grada Zagreba upravo povodom obnašanja dužnosti ravnatelja Dokumentacijskog centra te u pogledu njegovih osobnih zasluga vezanih za rad Dokumentacijskog centra, što proizlazi iz njezinog obrazloženja u kojem se navodi da dužnosnik odgovorno, stručno vodi instituciju od važnosti za očuvanje i predstavljanje istine

o Domovinskom ratu sa stečenim velikim ugledom u zemlji i inozemstvu, a nagrada mu se dodjeljuje upravo za zasluge ostvarene povodom obnašanja te dužnosti i ciljeve koje je za njegova mandata postigao Dokumentacijski centar.

Među strankama je sporno je li primanjem Nagrade Grada Zagreba i to samo u njenom novčanom dijelu u iznosu od 50.000,00 kuna, dužnosnik primio nedopušten dar.

Kako je člankom 11.st.2. ZSSI-a propisao da se darovima ne smatraju državna i međunarodna priznanja, odličja i nagrade, a u konkretnom slučaju Nagradu Grada Zagreba dodjeljuje Gradska skupština Grada Zagreba, odnosno jedinica lokalne samouprave s pravnim položajem jedinice područne (regionalne) samouprave, ista se ne može smatrati državnom nagradom, kako to pravilno zaključuje tuženik. Stoga predstavlja dar u smislu ZSSI-a. Dužnosnik sukladno st.4.čl.11. ZSSI-a ne smije primiti dar kada je on u novcu bez obzira na njegovu vrijednost, a nagrada Grada Zagreba sastoji se od priznanja i novčane nagrade u iznosu od 50.000,00 kuna, koji iznos dužnosnik nije smio primiti, jer za nju ne proizlazi da bi bila obuhvaćena zakonskom formulacijom koja taksativno propisuje što se ne smatra dopuštenim darom.

Naime, ovaj sud smatra kako je tužitelj primitkom financijskog dijela Nagrade Grada Zagreba postupio protivno odredbi čl.11.st.4.ZSSI-a.

Nadalje, tužitelj je, ako je i bio u opravdanoj zabludi u pogledu primitka novčanog iznosa kao financijskog dijela Nagrade, morao biti svjestan da nema pravo na novčani iznos naknade, a posebno ne u tako visokom iznosu.

Stoga je sud na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odbio tužbeni zahtjev.

U Zagrebu, 14. studenog 2019.

Sutkinja:

Manuela Ostoić Čačinović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. i čl. 70. ZUS-a).

DNA:

1. ZOU Damir Rudeš, Marijo Rođak i Hrvoje Kalauz, 10000 Zagreb, Vlaška 79
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, 10000 Zagreb, Kneza Mutimira 5
3. U spis

točnost otpavka – ovlašteni službenik:

Snježana Miletić